

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 358

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 aprilie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
101.		805.		
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021—2027	6	
		★		
803.		104.		
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții	2–3	— Lege pentru completarea Legii serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006	7	
		806.		
★		— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006	7	
102.		★		
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	3	105.		
		— Lege pentru modificarea art. 45 ¹ alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003	8	
★		807.		
103.		— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 45 ¹ alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003	8	
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	4	★		
		106.		
804.		— Lege pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	9	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	5	808.		
		— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	9	
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
103.		Decizia nr. 681 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României		10–13
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021—2027	5–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		4.016. — Ordin al ministrului educației pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele din învățământul preuniversitar, domeniile și specializările absolvenților învățământului liceal pedagogic, postliceal și superior, probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, precum și disciplinele pentru examenul național de definitivare în învățământ 2024		14
		ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA		
		3. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România nr. 5/2014		15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2024
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005
privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional
a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6 din 8 februarie 2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 9 februarie 2024, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea**

**Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005
privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice
în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului
Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative
la Investiții și în fața altor instanțe judiciare și arbitrale
internaționale, precum și pentru completarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 87/2020 privind organizarea
și funcționarea Corpului de control al prim-ministrului,
precum și pentru instituirea unor măsuri
de îmbunătățire a activității acestuia”**

2. **La articolul I punctul 2, alineatul (5) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(5) Conducătorii autorităților/instituțiilor publice au obligația să ia măsurile legale care se impun pentru ca persoanele, inclusiv demnitari, care sunt sau au fost implicate în gestionarea problematicei ce face obiectul litigiilor internaționale prevăzute la alin. (1) și (2) să participe în mod obligatoriu la întâlnirile solicitate de avocații care asigură reprezentarea juridică în respectivele litigii.”

3. **La articolul I, după punctul 2 se introduc două noi puncte, pct. 21 și 22, cu următorul cuprins:**

„21. **La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (21), cu următorul cuprins:**

«(21) Prin *litigii judiciare* se înțelege orice categorie de litigiu, altul decât litigiul de arbitraj internațional, aflat pe rolul unor instanțe naționale din state membre UE sau țări terțe.»

22. **La articolul 1, după alineatul (6) se introduc patru noi alineate, alin. (61)–(64), cu următorul cuprins:**

«(61) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) și (6) de către demnitarii, funcționarii publici și personalul contractual constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 250.000 lei până la 2.500.000 lei, dacă fapta nu este săvârșită astfel încât, potrivit legii, să constituie infracțiune.

(62) Constatarea nerespectării prevederilor alin. (5) și (6) și aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la alin. (61) se realizează de către reprezentanți din cadrul Corpului de control al prim-ministrului la solicitarea Ministerului Finanțelor.

(63) Prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică sancțiunii prevăzute la alin. (61).

(64) Contravenției prevăzute la alin. (61) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1) și art. 29.»

4. **La articolul I punctul 2, alineatul (7) al articolului 1 se abrogă.**

5. **La articolul I punctul 4, alineatul (2) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Prevederile alin. (1) se aplică pentru un număr de maximum 15 persoane de specialitate juridică din cadrul Ministerului Finanțelor și pentru un număr de 5 persoane din cadrul Secretariatului General al Guvernului.”

6. **La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 5, cu următorul cuprins:**

„5. **După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 4, cu următorul cuprins:**

«Art. 4. — (1) Pentru fiecare litigiu internațional prevăzut la art. 1 se constituie o comisie interministerială, fără rol decizional, a cărei componență este aprobată de Guvern prin memorandum.

(2) Din componența comisiilor interministeriale face parte în mod obligatoriu un reprezentant din cadrul Ministerului Justiției și Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Participarea reprezentanților desemnați la ședințele comisiilor interministeriale este obligatorie.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (3) constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit legii.

(5) În funcție de problematica pusă în discuție, la lucrările comisiei interministeriale participă și alți reprezentanți ai altor entități publice sau private care ar putea deține informații și/sau documente relevante identificate în timpul derulării litigiilor internaționale sau pot sprijini prin datele și informațiile pe care le dețin sau prin atribuțiile pe care le exercită apărările României atât în faza pregătirii apărărilor scrise detaliate, cât și reprezentanții României în faza audierilor.

(6) Sprijinul reprezentanților entităților publice sau private precizat la alin. (5) se poate acorda și fără întrunirea comisiilor interministeriale.»

7. După articolul IV se introduce un nou articol, art. V, cu următorul cuprins:

„**Art. V.** — La articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2020 privind organizarea și funcționarea Corpului de control al prim-ministrului, precum și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a activității acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 2 iunie 2020, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

«(3¹) Corpul de control al prim-ministrului are competență de a analiza solicitările Ministerului Finanțelor transmise potrivit prevederilor art. 1 alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau

a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții și în fața altor instanțe judiciare și arbitrale internaționale, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, de a constata contravenții și de a aplica sancțiuni contravenționale, potrivit legii.»

Art. II. — Prevederile art. 1 alin. (6¹)—(6⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții și în fața altor instanțe judiciare și arbitrale internaționale, aprobată prin Legea nr. 168/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 101.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2024
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României
sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional
a Centrului Internațional pentru Reglementarea
Diferendelor Relative la Investiții**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2005 privind reprezentarea României sau a instituțiilor publice în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 803.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024**pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021****privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 8 din 25 ianuarie 2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, adoptată în temeiul art. 1 pct. IX.3 din Legea nr. 413/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 25 ianuarie 2024, cu următoarea completare:

— **La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, pct. 2¹, cu următorul cuprins:**

„**2¹. La articolul 2, litera s) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«s) *contract de finanțare* — act juridic supus regulilor de drept public, cu titlu oneros, de adeziune, comutativ și sinalagmatic, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile corelative ale părților în vederea implementării reformelor și/sau investițiilor prevăzute în cadrul PNRR, încheiat între coordonatorii de reforme și/sau investiții, respectiv responsabilii

de implementare a investițiilor specifice locale/agențiile/structurile de implementare și beneficiari, pentru finanțarea implementării proiectului, pe durata implementării jalonului/țintei, dar nu mai târziu de data transmiterii către Comisia Europeană a cererii de plată în care acestea sunt incluse, și în conformitate cu obligațiile asumate, cuprinzând informațiile prevăzute în cadrul mecanismului de implementare și control din anexa la Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României, cu evidențierea distinctă a finanțării publice naționale care se asigură de fiecare parte din contract, pe surse de finanțare, în cazul în care aceasta este necesară pentru finanțarea proiectului, inclusiv componenta din PNRR în cadrul căreia se încheie contractul;»”.

Art. II. — Coordonatorii de reformă și/sau investiții pot încheia acte adiționale pentru prelungirea duratei contractelor de finanțare semnate în cadrul apelurilor lansate în Planul național de redresare și reziliență, pentru atingerea jaloanelor/țintelor din anexa la Decizia de punere în aplicare a Consiliului de modificare a Deciziei de punere în aplicare din 29 octombrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României, dar fără a depăși data transmiterii către Comisia Europeană a cererii de plată în care acestea sunt incluse.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.

Nr. 102.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și

completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 804.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021—2027

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021—2027, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 15 decembrie 2023, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. La articolul 6, după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (11¹) și (12), cu următorul cuprins:

«(11¹) Prin excepție de la prevederile alin. (11), pentru proiectele de investiții publice care vizează măsuri de eficiență energetică a clădirilor și/sau combatere a sărăciei energetice, autoritatea de management/organismul intermediar stabilește în Ghidul solicitantului condițiile referitoare la realizarea investiției și asigurarea caracterului durabil al acesteia, pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul cu privire la bunurile imobile care fac obiectul cererii de finanțare. În situația în care, în etapa de contractare, respectiv nu mai târziu de semnarea contractului de finanțare/emiterea deciziei de finanțare, solicitantul nu face dovada că îndeplinește condițiile stabilite de autoritatea de management/organismul intermediar în Ghidul solicitantului, cererea de finanțare este respinsă.

(12) Pentru proiectele de investiții publice pentru care nu este necesară obținerea autorizației de construire, precum și pentru proiectele care vizează exclusiv achiziția de servicii și/sau dotări, autoritatea de management/organismul intermediar stabilește în Ghidul solicitantului condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul cu privire la bunurile imobile care fac obiectul cererii de finanțare și/sau bunurile imobile care constituie locația/locațiile de implementare a proiectului. În situația în care, în etapa de contractare, respectiv nu mai târziu de semnarea contractului de finanțare/emiterea deciziei de finanțare, beneficiarul nu demonstrează că îndeplinește condițiile stabilite de autoritatea de management/organismul intermediar în Ghidul solicitantului, cererea de finanțare este respinsă.»

2. La articolul 1, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. La articolul 8, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(11) Pentru proiectele de investiții publice pentru care este necesară obținerea autorizației de construire, solicitantul declară, pe propria răspundere, odată cu întocmirea declarației unice potrivit alin. (2) și (3), că deține sau, după caz, urmează

să dețină un drept real principal în condițiile și la termenele prevăzute la art. 6 alin. (11).»”

3. La articolul I, după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 12¹, cu următorul cuprins:

„12¹. **La articolul 8, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:**

«(11¹) Pentru proiectele de investiții publice prevăzute la art. 6 alin. (11¹) și (12), solicitantul declară, pe propria răspundere, odată cu întocmirea declarației unice potrivit alin. (2) și (3), că îndeplinește condițiile stabilite de autoritatea de management/organismul intermediar în Ghidul solicitantului.»”

4. La articolul I, după punctul 12¹ se introduce un nou punct, pct. 12², cu următorul cuprins:

„12². **La articolul 8, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(12) Pentru proiectele de investiții publice prevăzute la art. 6 alin. (11), bunurile imobile care fac obiectul cererii de finanțare trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, nu mai târziu de semnarea contractului de finanțare/emiterea deciziei de finanțare, după caz, următoarele condiții:

a) să fie libere de orice sarcini sau interdicții incompatibile cu realizarea activităților proiectului;

b) să nu facă obiectul unor garanții, cesionări și nici al unei alte forme de sarcini care ar putea afecta dreptul invocat;

c) să nu facă obiectul unor litigii având ca obiect dreptul invocat de către solicitant pentru realizarea proiectului, aflate în curs de soluționare la instanțele judecătorești;

d) să nu facă obiectul revendicărilor potrivit unor legi speciale în materie sau dreptului comun.»”

5. La articolul I punctul 13, alineatul (13) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Pentru proiectele de investiții publice prevăzute la art. 6 alin. (11) și (11¹), aflate în perioada de implementare, respectiv în perioada în care este asigurat caracterul durabil al proiectului, în condițiile art. 65 din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea de management/organismul intermediar poate stabili prin Ghidul solicitantului limitele dreptului invocat care să nu fie incompatibile cu realizarea activităților proiectului, pentru bunurile imobile care fac obiectul cererii de finanțare.”

6. La articolul I, după punctul 16 se introduce un nou punct, pct. 16¹, cu următorul cuprins:

„16¹. **La articolul 14, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(5) Pe baza informațiilor incluse în cererea de finanțare și, dacă este cazul, a informațiilor suplimentare solicitate beneficiarului, autoritatea de management/organismul intermediar, după caz, verifică și validează indicatorii de etapă care vor fi prevăzuți în Planul de monitorizare a proiectului.»”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 103.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative
în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente
perioadei de programare 2021—2027

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2023 privind modificarea unor acte normative în domeniul fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021—2027 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 805.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru completarea Legii serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 16 martie 2023, se completează după cum urmează:

1. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 211, cu următorul cuprins:

„Art. 211. — (1) Hotărârile privind darea în administrare a furnizării/prestării serviciilor de utilități publice și, după caz, contractele de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu energie termică conțin metoda de calcul privind reducerea compensației pentru obligația de serviciu public prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind unele măsuri pentru funcționarea sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a populației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă în situația în care operatorul nu îndeplinește obiectivele referitoare la indicatorii de performanță privind calitatea și cantitatea serviciului.

(2) Reducerea compensației pentru obligația de serviciu public nu se aplică operatorului care nu își îndeplinește obiectivele referitoare la indicatorii de performanță privind calitatea și cantitatea serviciului ca urmare a unei situații de forță majoră sau a nerespectării obligațiilor asumate de către autoritatea administrației publice locale, în condițiile în care operatorul care prestează serviciul public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a luat toate măsurile pentru îndeplinirea acestora.”

2. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 221, cu următorul cuprins:

„Art. 221. — (1) În situația în care unitatea administrativ-teritorială nu deține în proprietate infrastructura tehnico-edilitară aferentă activității de producere a energiei termice, în caietul de sarcini pentru prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică se acordă un punctaj superior ofertantului care produce energie din surse regenerabile în ponderea cea mai mare din necesar.

(2) În situația în care unitatea administrativ-teritorială deține în proprietate infrastructura tehnico-edilitară aferentă activității de producere a energiei termice, inclusiv surse de producere din surse regenerabile realizate de unitatea administrativ-teritorială potrivit strategiei locale a serviciului de alimentare cu energie termică a populației, în contractul de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu energie termică sau, după caz, în hotărârea privind darea în administrare se introduce o clauză de stimulare a maximizării producerii de energie termică din surse regenerabile.”

Art. II. — Hotărârile privind darea în administrare a furnizării/prestării serviciilor de utilități publice și, după caz, contractele de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu energie termică aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân valabile până la data încetării acestora în condițiile în care au fost aprobate/încheiate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 104.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea Legii serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 806.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea art. 45¹ alin. (2)
din Legea minelor nr. 85/2003

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La articolul 45¹ din Legea minelor nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 27 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin derogare de la art. 307 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, redevența minieră obținută prin concesionare, din activități de exploatare a resurselor la suprafață, a apelor minerale naturale carbogazoase sau necarbogazoase, a apelor minerale terapeutice și a apelor termominerale se constituie venit după cum urmează:

a) 35% la bugetul local al județului pe teritoriul căruia există activitatea de exploatare;

b) 45% la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, pe teritoriul căreia/căruia există activitate de exploatare;

c) 20% la bugetul de stat.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministrul finanțelor modifică, în mod corespunzător modificărilor dispuse prin prezenta lege, Ordinul ministrului finanțelor nr. 4.158/2022 privind aprobarea Procedurii de distribuire a sumelor reprezentând redevența obținută prin concesionare din activități de exploatare a resurselor la suprafață ale statului și a apelor minerale naturale carbogazoase sau necarbogazoase, cu includerea prevederilor art. I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 105.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 45¹ alin. (2)
din Legea minelor nr. 85/2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 45¹ alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 807.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 21 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pe terenurile aflate în proprietatea publică ori privată a statului, a unităților administrativ-teritoriale, utilitățile și dotările tehnico-edilitare până la limita exterioară a perimetrului destinat construcțiilor se realizează prin obiective de investiții promovate de consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, de Consiliul General al Municipiului București, de consiliile județene sau de investitori privați, după caz, potrivit legii, anterior inițierii de către A.N.L. a procedurii de promovare a investițiilor în construcția de locuințe, iar în interiorul perimetrului destinat locuințelor se realizează corelat cu termenele de recepție și punere în funcțiune a locuințelor.

(6) Pentru terenurile proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, destinate realizării de locuințe prin credite ipotecare, se vor stabili, prin hotărâre a consiliului local sau a consiliului județean, după caz, modalitatea de atribuire a acestora către titularii dreptului de proprietate asupra locuințelor, precum și cuantumul redevenței sau al taxei stabilite potrivit legii. Concesionarea sau, după caz, darea în folosință a terenurilor se face pentru toată durata de existență a construcțiilor.”

2. La articolul 10 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) în cazul clădirilor dotate cu centrale termice proprii, valoarea acestora se cuprinde în prețul locuințelor. Centralele termice rămân în administrarea consiliilor locale, a consiliilor județene sau a autorităților administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau a unor unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestor autorități, după caz, până la vânzarea a jumătate plus unu din numărul locuințelor pe care le deservește;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 106.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii
pentru modificarea Legii nr. 152/1998
privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 808.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 681 din 28 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, excepție ridicată de Magyar Florin Dănuț în Dosarul nr. 1.679/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.982D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 februarie 2023, în prezența domnului Mihai Popa, avocatul autorului excepției, și cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea, succesiv, pentru datele de 16 martie 2023, 20 aprilie 2023 și 30 mai 2023, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, a amânat pronunțarea, succesiv, pentru datele de 27 iunie 2023, 11 iulie 2023, 27 septembrie 2023, 2 noiembrie 2023 și, respectiv, 28 noiembrie 2023, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 9 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.679/1/2019, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României**, excepție ridicată de Magyar Florin Dănuț cu ocazia soluționării unei contestații formulate împotriva încheierilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală prin care au fost autorizate activitățile specifice de culegere de informații prin metoda interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice puse în executare în baza mandatelor de securitate națională.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală, care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat, este neconstituțională. Susține că activitățile specifice de culegere de informații executate în baza unui mandat de securitate națională constituie restrângeri ale exercițiului

dreptului fundamental la respectarea vieții private, care trebuie garantat efectiv. Astfel, mecanismul convențional de „recurs efectiv”, menit să garanteze *ex post facto* realizarea unui control jurisdicțional de legalitate a intruziunii în exercițiul respectivului drept fundamental, trebuie să fie aplicat *mutatis mutandis* și în ipoteza activităților specifice de culegere de informații executate în baza unui mandat de securitate națională.

5. Apreciază că cele reținute în decizia anterior menționată sunt aplicabile și în ipoteza în care restrângerea exercițiului dreptului fundamental la respectarea vieții private se realizează în afara procedurilor probatorii de supraveghere tehnică reglementate de Codul de procedură penală, precum cele reglementate de Legea nr. 51/1991. Arată că intruziunea în exercițiul dreptului fundamental la respectarea vieții private are o intensitate cel puțin egală în ipoteza punerii în executare a unui mandat de securitate națională în comparație cu executarea supravegherii tehnice. Apreciază că fiind lipsită de sens conferirea posibilității unei persoane, care nu are calitatea de inculpat, vizată de o măsură de supraveghere tehnică de a contesta legalitatea acesteia, pentru a conferi protecție dreptului fundamental la viață privată, precum și dreptului la un recurs efectiv, dacă nu s-ar recunoaște un tratament identic persoanei care s-a aflat sub puterea unui mandat de securitate națională, cu atât mai mult în ipoteza în care informațiile astfel obținute prin activitățile specifice de culegere de informații au dobândit valoare probatorie în conformitate cu prevederile art. 97 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală.

6. Susține că, în cazul în care informațiile interceptate și înregistrate prin activități specifice de culegere de informații în executarea unui mandat de securitate națională au fost puse la dispoziția organului de urmărire penală în format declassificat, acestea dobândesc statutul de probe judiciare, potrivit art. 97 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală. În acest caz, efectivitatea dreptului la un recurs efectiv și a dreptului la respectarea vieții private este asigurată pe calea controlului de legalitate realizat *a posteriori* de jurisdicția de cameră preliminară sau de cea de judecată, după caz. Cu toate acestea, situația persoanei supravegheate diferă radical în ipoteza soluției de clasare dispuse în etapa *in rem* a urmăririi penale. Așa fiind, dispozițiile criticate sunt constituționale în măsura în care îi recunosc dreptul la un recurs efectiv, în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, persoanei față de care au fost autorizate activități specifice de culegere de informații, puse în executare în baza unui mandat de securitate națională, fără însă a fi formulate ulterior acuzații de natură penală, aceasta neavând posibilitatea de a investi în mod legal jurisdicția competentă pentru efectuarea unui examen de legalitate *a posteriori* cu privire la autorizarea și executarea respectivelor activități.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări,

competența de a stabili reguli de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenind legiuitorului. Face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 244 din 6 aprilie 2017, precizată, apreciind că principiile și argumentele reținute de instanța de contencios constituțional sunt incidente și cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în prezenta cauză.

8. În continuare, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, pentru a fi necesară într-o societate democratică, ingerința în dreptul la viață privată al unei persoane trebuie să se bucure de garanții adecvate și eficiente împotriva abuzurilor, concretizate în proceduri destinate controlului adopției și aplicării măsurii restrictive cu scopul de a limita ingerința care rezultă din legislația incriminată la ceea ce este necesar într-o societate democratică (Hotărârea din 3 februarie 2015, pronunțată în *Cauza Pruteanu împotriva României*, paragrafele 48 și 50). În aceeași cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că un recurs în fața unei instanțe civile pentru a solicita angajarea răspunderii statului, cu scopul obținerii de despăgubiri, nu este de natură să permită realizarea unui control al legalității înregistrărilor în litigiu și să conducă, dacă este cazul, la pronunțarea unei decizii prin care să se dispună distrugerea acestora — rezultat urmărit de reclamant —, astfel încât nu poate fi considerat un „control efectiv” în sensul art. 8 din Convenție (Hotărârea din 3 februarie 2015, pronunțată în *Cauza Pruteanu împotriva României*, paragraful 55).

9. Apreciază că, în prezenta cauză, ingerința în exercitarea dreptului la viață privată a avut un alt temei, respectiv legea privind securitatea națională a României, care conține prevederi distincte de Codul de procedură penală. Consideră că, deși aparent această procedură constituie un recurs efectiv în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în realitate ridică o serie de probleme practice, cărora actuala formă a legii pare să nu le găsească un răspuns. Trimiterea, prin lit. d) a art. 22 din Legea nr. 51/1991, la posibilitatea de a contesta potrivit Codului de procedură penală este neclară și insuficientă, în condițiile în care plângerile și căile de atac sunt strict reglementate de acest act normativ și nu acoperă situația incidentă în cauza de față, în care se solicită desființarea unor încheieri emise în procedura prevăzută de legea privind securitatea națională a României și distrugerea înregistrărilor obținute în baza acestora.

10. Dacă, în ceea ce privește persoana care dobândește calitatea de suspect sau inculpat, aceasta are posibilitatea de a contesta legalitatea sesizării organului de urmărire penală în urma mandatelor de securitate națională și a „probelor” obținute în baza acestuia în cadrul procedurii instituite de art. 341 din Codul de procedură penală sau al celei de cameră preliminară, situația este diferită în cazul persoanei care află despre existența unor asemenea mandate din actele unui dosar penal, fără să fi dobândit vreă calitate în acesta, și care solicită constatarea nelegalității autorizării activităților specifice culegerii de informații autorizate prin mandatul de siguranță națională, fără să solicite despăgubiri, urmărind doar constatarea intruziunii nejustificate în viața privată și înlăturarea acestei încălcări prin distrugerea interceptărilor astfel efectuate.

11. În această situație, nu sunt prevăzute nici competența de examinare a legalității încheierilor/mandatelor de securitate națională (dacă se va realiza de către Înalta Curte de Casație și Justiție, de un complet din cadrul Secției penale sau constituit din judecători anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de altă instanță în funcție de regulile de competență stabilite de Codul de procedură penală) și nici reguli privind compunerea completului și natura căii de atac.

12. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale a României, caracterul „efectiv” se analizează atât din punctul de vedere al reglementării, cât și din cel al rezultatului practic, respectiv instanța să aibă

aptitudinea de a înlătura încălcarea denunțată și consecințele sale pentru titularul dreptului încălcat. Or, raportat la aspectele anterior analizate și la reglementarea aflată în vigoare, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că dispozițiile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 nu stabilesc, în mod expres, nici organul judiciar ce are competența de a se pronunța cu privire la măsurile dispuse/autorizate conform acestei legi (măsuri care sunt dispuse într-o procedură specială de instanța supremă, prin judecători anume desemnați de președintele acesteia), nici reguli privind compunerea completului și natura căii de atac (care să asigure un control *a posteriori* al legalității dispunerii autorizării activităților specifice culegerii de informații prin mandatul de siguranță națională). Așa fiind, aceste dispoziții sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, contravenind prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, și nu asigură caracterul efectiv al căii de atac în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 sunt neconstituționale. Arată că dispozițiile legale criticate, ce stabilesc că orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sau libertățile sale fundamentale ca urmare a activităților specifice culegerii de informații efectuate de organele de informații sau de cele cu atribuții în domeniul securității naționale se poate adresa, potrivit legii, organelor judiciare, prin formularea de plângeri și căi de atac potrivit Codului de procedură penală, sunt neclare și insuficiente, în condițiile în care plângerile și căile de atac potrivit Codului de procedură penală sunt strict reglementate de acest act normativ și nu acoperă situația în care se solicită desființarea unor încheieri emise în procedura prevăzută de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. Astfel, nu sunt prevăzute nici competența de examinare a legalității încheierilor/mandatelor de securitate națională, respectiv dacă se va realiza de către Înalta Curte de Casație și Justiție, de un complet din cadrul Secției penale sau de altă instanță în funcție de regulile de competență stabilite de Codul de procedură penală, și nici reguli privind compunerea completului și natura căii de atac.

15. Principiul legalității, statuat la nivel comunitar prin art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și consacrat la nivel național de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în *Cauza Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în *Cauza Fener Rum Patrikliği împotriva Turciei*, paragraful 70).

16. Prevederile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 nu stabilesc, în mod expres, organul judiciar care are competența de a se pronunța cu privire la măsurile dispuse conform acestei legi (măsuri care sunt dispuse într-o procedură specială de instanța supremă, prin judecători anume desemnați de președintele acesteia) și nici regulile privind compunerea completului de judecată și natura căii de atac, care să asigure un control *a posteriori* al legalității dispunerii autorizării activităților specifice culegerii de informații prin mandatul de securitate națională, fiind, astfel, lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și neasigurând nici caracterul efectiv al căii de atac în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 18 martie 2014, cu următorul conținut: „*Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sau libertățile sale fundamentale ca urmare a activităților specifice culegerii de informații efectuate de organele de informații sau de cele cu atribuții în domeniul securității naționale se poate adresa, potrivit legii, comisiilor parlamentare sau organelor judiciare, astfel: [...] d) organelor judiciare, prin formularea de plângeri și căi de atac potrivit Codului de procedură penală;*”.

20. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 26 alin. (1) referitor la viața intimă, familială și privată, art. 28 referitor la secretul corespondenței și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie și ale art. 13 referitor la dreptul la un remediu efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 284 din 17 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 6 iunie 2023, în ceea ce privește activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, a făcut distincție între (1) acele activități din care pot rezulta înregistrări, care sunt comunicate organelor de urmărire penală, întrucât din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală și care dobândesc calitatea de mijloace de probă în procesul penal, indiferent dacă s-a dispus ori nu s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei vizate de acestea, pe de o parte, și (2) acele activități din care pot rezulta înregistrări, dar care nu sunt comunicate organelor de urmărire penală, întrucât din cuprinsul acestora nu rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală, pe de altă parte (paragraful 97).

22. Referitor la prima ipoteză, Curtea a reținut că verificarea legalității înregistrărilor ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații, care sunt comunicate organelor de urmărire penală și care dobândesc calitatea de mijloace de probă în procesul penal în care s-a dispus trimiterea în judecată, are loc potrivit Codului de procedură penală (paragraful 99). În ceea ce privește cea de-a doua ipoteză, Curtea a constatat că, în cazul în care înregistrările rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, nu sunt comunicate organelor de urmărire penală, informarea persoanei vizate de aceste activități, precum și contestarea

legalității înregistrărilor trebuie să constituie obiectul de reglementare al Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, iar nu al Codului de procedură penală. Câtă vreme procedura de autorizare a activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului este reglementată în legea specială privind securitatea națională a României, același act normativ trebuie să statueze și cu privire la informarea persoanei vizate de acestea și contestarea *a posteriori* a legalității înregistrărilor rezultate din desfășurarea acestor activități, care nu au fost comunicate organelor de urmărire penală (paragraful 102).

23. Ulterior acestei decizii, prin art. I pct. 17 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, au fost introduse în cuprinsul Codului de procedură penală două noi articole, și anume art. 139¹ și 139², cu denumirile marginale „Înregistrările obținute din activități specifice culegerii de informații”, respectiv „Plângerea împotriva unei activități specifice culegerii de informații”.

24. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea reține că procedura de autorizare a activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului este reglementată în legea specială privind securitatea națională a României, respectiv Legea nr. 51/1991.

25. Înregistrările rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, nu sunt comunicate organelor de urmărire penală, întrucât din cuprinsul acestora nu rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. În cazul în care înregistrările nu sunt comunicate organelor de urmărire penală, contestarea *a posteriori* a legalității încheierii prin care au fost autorizate activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, se realizează potrivit procedurilor reglementate de legea anterior menționată, în speță de dispozițiile art. 22 din acest act normativ.

26. Înregistrările rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, sunt comunicate organelor de urmărire penală, întrucât din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. În această situație, aceste înregistrări dobândesc calitatea de mijloace de probă în procesul penal, indiferent dacă s-a dispus ori nu s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei vizate de acestea.

27. În cazul în care înregistrările sunt comunicate organelor de urmărire penală, contestarea *a posteriori* a legalității încheierii prin care au fost autorizate activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, se realizează potrivit procedurilor reglementate de Codul de procedură penală, în speță de dispozițiile art. 139¹ și 139² din acest act normativ.

28. Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 139¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, controlul anterior menționat se exercită, după caz: a) în procedura de cameră preliminară; b) în procedura plângerii împotriva soluției de clasare, în condițiile art. 341 alin. (7) din același act normativ; c) în procedura prevăzută la art. 139² din același act normativ.

29. Dispozițiile art. 139² alin. (1) din Codul de procedură penală dispun în sensul că orice persoană vizată de o activitate specifică culegerii de informații, ce presupune restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului din care au rezultat înregistrări ce sunt folosite ca mijloace de probă în procesul penal, și care nu a dobândit calitatea de parte în cursul procesului penal, precum și inculpatul față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea pot formula plângere cu privire la legalitatea încheierii prin care au fost autorizate activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate.

30. Plecând de la aceste premise, instanța constituțională reține că Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a constatat că sesizarea organelor de urmărire penală a fost efectuată în baza dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României și că aceste date și informații au fost avute în vedere de organul de urmărire penală la sesizarea din oficiu și au fost valorificate prin depunerea lor la dosarul cauzei și prin invocarea art. 143 alin. (4) din Codul de procedură penală.

31. De asemenea, din analiza actelor aflate la dosar, Curtea observă că urmărirea penală s-a desfășurat *in rem*, fără a fi dispusă continuarea urmăririi penale (*in personam*) față de vreo persoană. Ordonanța de clasare a fost pronunțată în cadrul etapei urmăririi penale *in rem*, autorul excepției de neconstituționalitate *nedobândind calitatea de parte în cursul procesului penal* [potrivit art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente].

32. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că, pe de o parte, înregistrările rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, au fost comunicate organelor de urmărire penală, iar, pe de altă parte, autorul excepției de neconstituționalitate nu a dobândit calitatea de parte în cursul procesului penal.

33. Așa fiind, Curtea reține că, în situația autorului excepției de neconstituționalitate, contestarea *a posteriori* a legalității încheierii prin care au fost autorizate activitățile respective, a

mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, se realizează potrivit procedurilor reglementate de Codul de procedură penală, în speță de dispozițiile art. 139¹ alin. (2) și 139² din acest act normativ.

34. Cu alte cuvinte, calea de atac a cărei inexistență este criticată de autorul excepției trebuie reglementată, în situația procesuală a acestuia, de dispozițiile Codului de procedură penală, iar nu de dispozițiile Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. Astfel, dispozițiile art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 au caracterul unor norme de trimitere, neputând ele însele (în situația procesuală anterior menționată) să reglementeze *in extenso* procedura de contestare *a posteriori* a legalității încheierii prin care au fost autorizate activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate din desfășurarea activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991.

35. Astfel, Curtea constată că problema de constituționalitate ridicată de autorul excepției nu ține de modul de reglementare a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, ci de modul de reglementare a dispozițiilor procesual penale, care însă nu au fost criticate în prezenta cauză. Or, o eventuală pronunțare asupra constituționalității dispozițiilor procesual penale ar avea semnificația unei sesizări din oficiu a Curții, care însă nu este posibilă, având în vedere că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată (...)”, iar, potrivit art. 29 alin. (1) din același act normativ, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”.

36. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României este inadmisibilă.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. d) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, excepție ridicată de Magyar Florin Dănuț în Dosarul nr. 1.679/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele din învățământul preuniversitar, domeniile și specializările absolvenților învățământului liceal pedagogic, postliceal și superior, probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, precum și disciplinele pentru examenul național de definitivare în învățământ 2024

Având în vedere:

— prevederile art. 87 alin. (1), art. 88 alin. (3), art. 115 alin. (1) și alin. (2) lit. m), art. 165, art. 176 alin. (3)—(5), art. 187 alin. (10) lit. d), art. 207 alin. (4), (9) și (10), art. 208 alin. (1) și (2) și art. 249 alin. (1), (3), (5)—(28) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 26—33 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Centralizatorul privind disciplinele din învățământul preuniversitar, domeniile și specializările absolvenților învățământului liceal pedagogic, postliceal și superior, probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, precum și disciplinele pentru examenul național de definitivare în învățământ 2024, denumit în continuare *Centralizator*, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) La etapele de mobilitate a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2024—2025, la concursul național de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunea 2024, și la examenul național de definitivare în învățământ, sesiunea 2024, participă absolvenți ai învățământului liceal pedagogic, postliceal și superior ale căror specializări sunt cuprinse în Centralizator.

(2) Absolvenții învățământului superior tehnic, silvic, economic sau agricol care au finalizat cu diplomă de licență/master specializări/programe de studii universitare cuprinse în Centralizator și pentru discipline din învățământul preuniversitar din ariile curriculare matematică și științe sau om și societate au dreptul de a ocupa posturi didactice/catedre vacante/rezervate în învățământul preuniversitar constituite din aceste discipline în cadrul etapelor de mobilitate a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar sau prin concurs, precum și dreptul de a susține examenul național de definitivare în învățământ la aceste discipline.

(3) Candidații ale căror specializări nu se regăsesc în Centralizator primesc acceptul de participare la etapele de

mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar sau la examenul național de definitivare în învățământ dacă specializarea înscrisă pe diploma de studii a candidatului/programul de studii universitare finalizat de candidat poate fi asimilată uneia dintre specializările/asimilat unuia din programele de studii universitare incluse în acest centralizator. În aceste situații acceptul de participare la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, la concursurile de ocupare a posturilor didactice din învățământul preuniversitar sau la examenul național de definitivare în învățământ se acordă cu aprobarea Ministerului Educației, prin direcțiile de specialitate.

(4) Includerea specializărilor, a programelor de studii universitare existente în Centralizator și pentru alte discipline/domenii din învățământul preuniversitar se realizează cu aprobarea Ministerului Educației, prin direcțiile de specialitate.

Art. 3. — Corelarea domeniilor și specializărilor/programele de studii universitare incluse în Centralizator cu probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, respectiv cu disciplinele pentru examenul național de definitivare în învățământ, se realizează la nivelul Ministerului Educației prin direcțiile de specialitate.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Ligia Deca

București, 14 martie 2024.
Nr. 4.016.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 5/2014

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. i) și art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012, cu modificările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 5/2014, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 2 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după primul alineat se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care fapta evaluatorului a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea clasării ori renunțării la urmărirea penală sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau încetarea procesului penal. În aceste situații, procedura angajării răspunderii disciplinare se reia de la momentul la care s-a produs suspendarea.”

2. La articolul 3, alineatul (4) se abrogă.

3. La articolul 9, după primul alineat se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care persoana cercetată este un membru al Comisiei de etică și disciplină, aceasta nu va participa la ședințele Comisiei atunci când se analizează cauza respectivă.”

4. La articolul 10 alineatul (4), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) propune clasarea sesizării atunci când concluzionează că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică ori nu este posibilă sau când constată că aceasta nu îndeplinește condițiile de admisibilitate pentru demararea procedurii disciplinare, caz în care sesizarea va fi transmisă Consiliului director cu propunerea de clasare și arătarea motivului care a determinat propunerea respectivă, fără a mai fi necesară parcurgerea cercetării disciplinare prealabile și propriu-zise;”

5. La articolul 10 alineatul (4), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) participă la ședințele Consiliului director și prezintă referatele privind cercetarea disciplinară întocmite de Comisia de etică și disciplină și propunerile de clasare a sesizărilor, atunci când concluzionează că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică ori nu este posibilă sau când constată că nu sunt întrunite condițiile pentru demararea procedurii disciplinare;”

6. La articolul 13 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prin autosesizarea președintelui Asociației, în cazul faptelor sesizate de către Comisia de verificare și monitorizare, prin Departamentul de verificare și monitorizare (DVM), cu

ocazia constatării existenței unor fapte de natura abaterilor disciplinare prevăzute la art. 12 din Regulamentul de organizare și funcționare. În acest caz, ordinul de autosesizare va fi însoțit de fișa de verificare. În cazul abaterii disciplinare prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) din Regulamentul de organizare și funcționare, ordinul de autosesizare va fi însoțit de informarea DVM.”

7. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) După primirea sesizării, președintele Comisiei de etică și disciplină va desemna, prin poșta electronică sau printr-o adresă de numire, un raportor dintre membrii titulari sau supleanți ai Comisiei de etică și disciplină, responsabil pentru analiza preliminară a sesizării, întocmirea raportului prealabil și prezentarea acestuia în plenul Comisiei de etică și disciplină, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 10 alin. (4) lit. b).”

8. La articolul 22, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Convocarea, audierea persoanei cercetate, atunci când se prezintă, precum și analizarea apărărilor acesteia sunt obligatorii.”

9. La articolul 23 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) clasarea, în cazul prevăzut la art. 13 alin. (6);”

10. La articolul 26 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) propunerea clasării, în cazul prevăzut la art. 13 alin. (6);”

11. La articolul 27 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) menționi cu privire la dreptul persoanei cercetate disciplinar de a formula observații cu privire la conținutul referatului;”

12. La articolul 27 alineatul (2), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) menționi cu privire la faptul că propunerea Comisiei de etică și disciplină din referat nu este obligatorie pentru Consiliul director sau Conferința națională, după caz;”

13. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Secretariatul Comisiei de etică și disciplină comunică persoanei cercetate un exemplar al referatului de cercetare disciplinară.”

14. La articolul 29, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) Propunerea de clasare a sesizării pentru situațiile prevăzute la art. 10 alin. (4) lit. b) va fi soluționată prin decizie.”

15. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Decizia de soluționare a acțiunii disciplinare se comunică persoanei cercetate, prin grija secretariatului Comisiei de etică și disciplină.”

16. La articolul 31, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Rezultatul cercetării disciplinare se comunică persoanei care a formulat sesizarea, prin grija secretariatului Comisiei de etică și disciplină.”

17. La articolul 34 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) acțiunea corectivă se va concretiza în desfășurarea unui program de pregătire profesională, stabilit prin decizie, suplimentar față de programul obligatoriu de pregătire profesională continuă prevăzută de art. 16 alin. (2) lit. a) din Ordonanță și se va realiza pe cheltuiela membrului sancționat;”.

Art. II. — Sesizările aflate pe rolul Comisiei de etică și disciplină la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri vor continua să se soluționeze potrivit dispozițiilor aplicabile în momentul sesizării Comisiei.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Regulamentul Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 5/2014, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 2 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Adrian Ioan Popa Bochiș

București, 12 aprilie 2024.
Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

